

Kroniek van een ongeborn renner - 3

Schaamte.

Vaandelvlucht.

Al klopt mijn hart boordevol clubliefde, het sloeg menigmaal paniekerig in de verboden zone tijdens de "Rit Van De Goeverneur" (RVDG). Ja, ik weet het, ik had beter meegereden met Ontspanning Verenigt, in plaats van aan het eind van een 'accordeon' te bengelen. Vergeef het me, want ik wist niet wat ik deed.

En dat terwijl onze club een historische rit reed. Niet omwille van de alternatieve beklimming van de Tiegem-berg (dat op zich verdient al een speekmedaille). Maar wel hierom : het was de laatste rit die door onze huidige voorzitter werd uitgestippeld.

Laten we deze rit dopen !

Nu !

Haast je, haal die champagne boven, sla ze stuk op mijn fietskader, en roep : "Hoera !", driewerf hoera! Noemen we hem meteen "De Rit Van De Voorzitter", de RVDV, de klassieker van WTC Oeselgem. Ere wie ere toekomt, en zeker nu stilletjes, eerbiedig en vol dankbaarheid om wat is geweest, een bladzijde wordt omgedraaid in het dagboek van de club. En zijn leider.

Bennie, ik ga niet in je ziel roeren. Ik ga niet uit je hart peuteren waarom je de voorzitterssjeerp aflegt. Maar ik beloof je : straks kom ik om jou, om samen je rit te rijden, de RVDV. En dan doen we de Tiegem-berg driemaal.

(P.S. Toch was het een schoon parkoer, die RVDG. En we hebben ze allemaal gedaan, ook de Oude Kwarement, de Rampe, de Patersberg... te voet...)

---oooOOOooo---